Sprawozdanie ćwiczenia 1

Autor: Krzysztof Buczek

3. Zbudować dzielnik napięcia składający się z dwóch rezystorów, zasilić go najpierw napięciem stałym a następnie napięciem sinusoidalnym z generatora (f < 10 kHz) i zbadać jego działanie.

Dzielnik napięcia - czwórnik, który pozwala na osiągnięcie pewnego stososku między napięciem wejściowym, a wyjściowym. Napięcie wyjściowe jest zawsze mniejsze od wejściowego I zależy od stosunku wartości oporników oraz napięcia wejściowego.

$$U wy = U we / (R1 + R2) * R2$$

U wy - napięcie wejściowe

U wy - napięcie wyjściowe

R1 – opornik pierwszy

R2 – opornik drugi

W pierwszym przypadku zasilałem dzielnik napięciem stałym:

U we -1 V

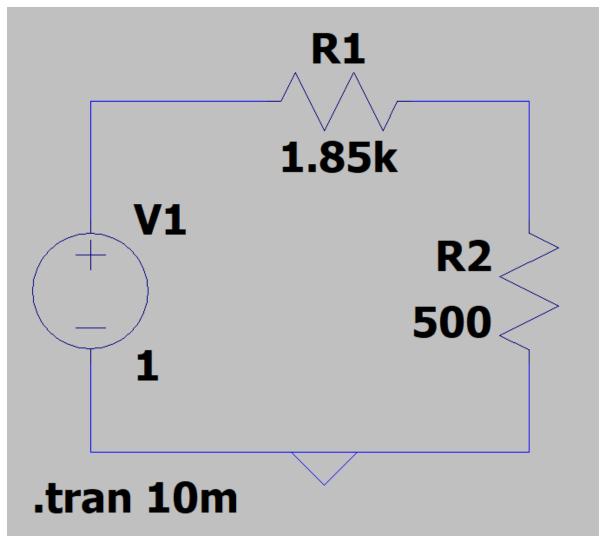
 $R1 - 1.85 k \Omega$

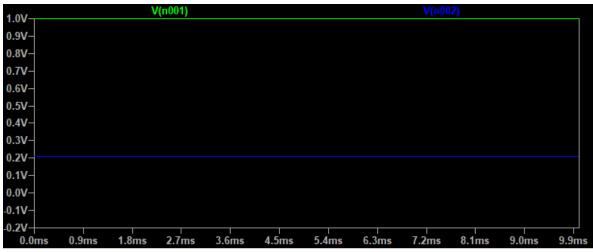
R2 - 500 O

U wy = $1/(1850 + 500) * 500 \approx 0,2128 \text{ V}$

Stosunek napięcia wyjściowego do wejściowego:

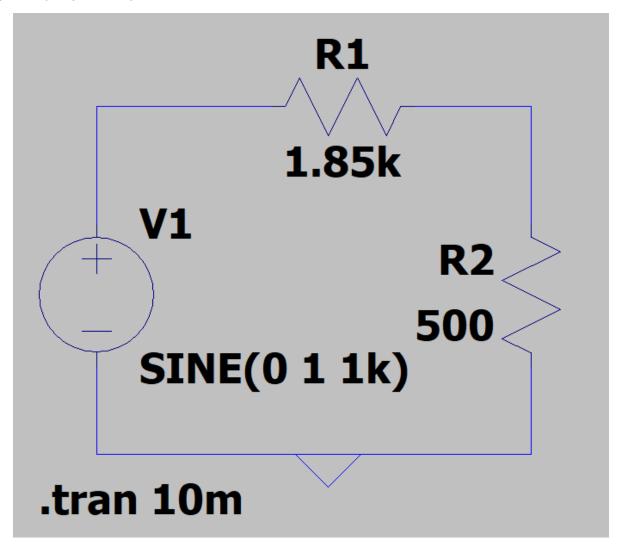
 $K = 0.2128 / 1 \approx 0.2128$

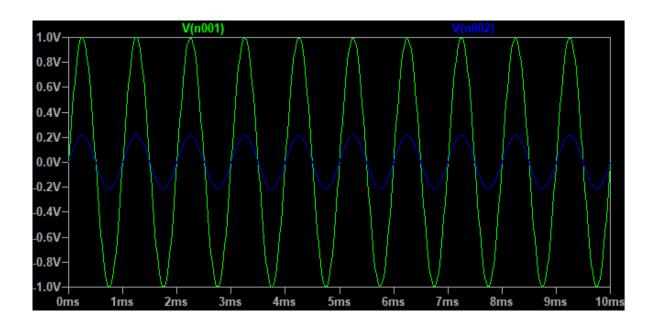

W drugim przypadku zasilałem dzielnik napięciem sinusoidalnym:

Jak widać stosunek napięcia wyjściowego do wejściowego jest taki sam, jak w przypadku przypadku pierwszym I jest równy 0,2128.

4. Linia długa – charakterystyki, prędkość przesyłania sygnału. Zmierzyć opóźnienie sygnału wprowadzane przez linię długą oraz obliczyć szybkość przesyłania informacji. Porównać z prędkością światła w próżni.

Linia długa - dwuprzewodowa linia elektryczna, której wymiar jest podobny do długości fali napięcia przesyłanego sygnału.

Jeśli do linii długiej dostarczymy krótki impuls, nastąpi odbicie sygnału. Aby zapobiedz odbiciu sygnału z odwrotnym znakiem przez falę łądowań, umieszczamy na końcu linii długiej odpowiedni rezystor. W momencie kiedy obciążenie opornika jest równe impedancji falowej linii długiej, to nie zachodzi odbicie sygnału.

Linia długa jest opisywana przez poniższe parametry:

R – rezystancja na jednostkę długości linii

L - indukcyjność na jednostkę długości linii

C - pojemność na jednostkę długości linii

Z – impedancja linii

Z = sqrt(L/C)

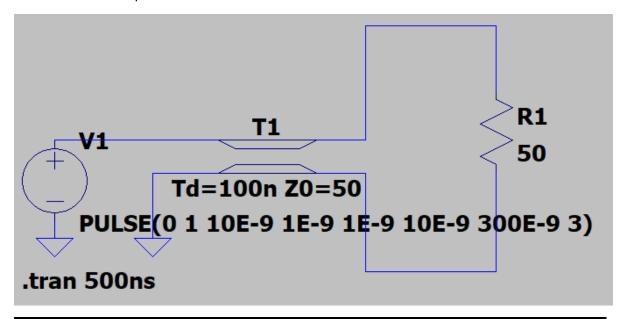
Vf - prędkość propagacji sygnału

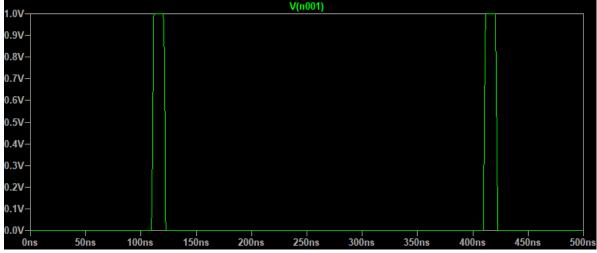
Vf = 1 / sqrt(L * C)

D - długość linii

Linia dopasowana:

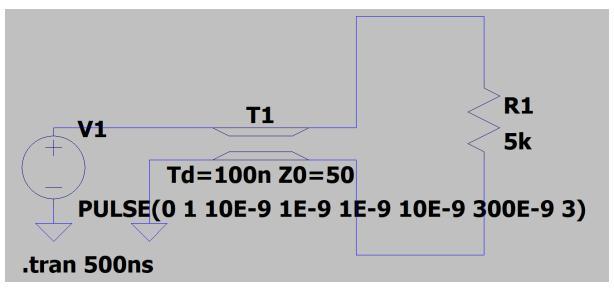
Brak jest odbić od końca linii. Tylko sygnał od źródła do odbiornika. Impedancja falowa linii T1 jest równa wartości na oporniku R1.

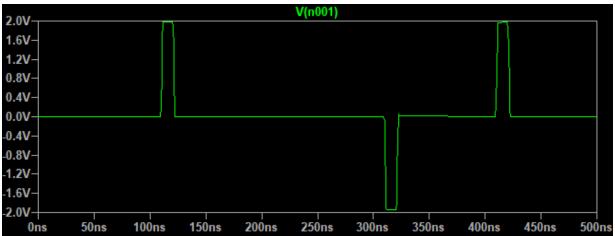

Linia krótko zwarta:

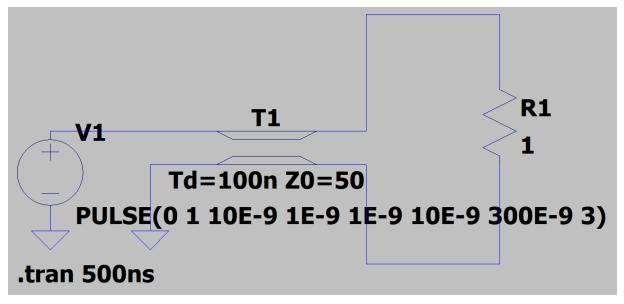
Obserwujemy całkowite odbicie sygnału z jego inwersją.

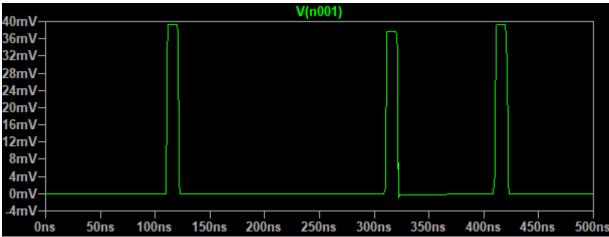

Linia rozwarta:

Sygnał odbija się z taką samą amplitudą.

Prędkość przesyłania informacji:

Korzystam ze wzoru Δt = 2d / Vf

W moim przypadku przimuję długość lini d = 10m, a opóźnienie względem sygnału wejściowego $\Delta t = 100m$ s.

Vf = 2d /
$$\Delta t$$
 = (2 * 10m) / (100 * 10^(-9)s) = 2 * 10^8 m/s

Prędkość światła w próżni wynosi c ≈ 3 * 10^8 m/s, więc jest to prędkość podobnego rzędu, jak prędkość przesyłania informacji w lini długiej.